

vése, melyre most tárgyalt jelentéséből ismertünk, a kassai erdőknek a szó legszorosabb értelmében vehető virágzó állapotot, s ezzel kapcsolatban az állandó legnagyobb jövedelmet is mielőbb meghozza.

Miből áll az erdő?

Ha e kérdésre az lenne a helyes felelet, hogy fákból: akkor a kérdés valóban oly üres lenne, mint a milyenek né-melyek tarthatják. De e felelet, a felvetett kérdést nagyon hiányosan oldaná meg, és legfeljebb egy mesterségesen növelt fenyőállabra lenne alkalmazható.

Emlékezzünk csak vissza egy erdei kedélyes sétánkra és bizonyára tudni, érezni fogjuk, hogy az erdő nem csupán fákból áll.

Mondjuk az erdőt, a benne levő sokféle testek és jelen-ségek, szép és nagyszerű egyesítésének. Nagyszerűnek főképen azért, mert ámbár az egyes alkatrészek egyike sem hasonlít tökéletesen másikhoz, azok együtt mégis oly összszevágó egészet képeznek, hogy ezen összhangzat, minden fogékony keblet el-ragadtat. A szabályos arányok védőjének kifogásait ezen össz-hangzat semmivé teszi, mert az erdő alkatrészeinek összege — az erdőben érzett százféle benyomások közepette — az egyes alkatrészeket feledteti. Mint már sokkal történt, raj-tunk is könnyen megeshetik, hogy a közmondás megfordított szavai szerint: „az erdőtől fát nem látunk“.

Ama szabályszerűtlenség, ama korlátokat nem ismerő fesz-telenség, mely izlésünket másutt sértené: az erdőben jogosult-ságra talál, és magasztaló hatást gyakorol reánk; felkölti bennünk ama sejtelenmeljes borzadályt, melyet csak a természet az ő nagyszerűségében képes előidézni. Nem egyes érzék az,

mely bennünk felébred, hanem minden érzékeink felmelegedve, egy tárt kapuvá fejlődnek, melyen az erdő magasztos képe bensőnk mélyébe hatol.

Ha az erdőnek e képe áll előttünk, akkor nem is gondolhatunk annak egyes részeire való bonczolására.

Nem is azért vettetett fel a czímkérdés, hogy a bonczkés hideg élével taglaljuk az erdőt; hanem csakis azért, hogy ez alkalommal a szokottnál behatóbban gondolkodjunk a fölött, hogy nem csupán fák és egyáltalában nem egyes tárgyak, képezik — az ő változatosságában annyira gazdag jelenséget — az erdőt! mely felfogással aztán nem mondható üresnek a kérdés sem, hogy „miből áll az erdő?”

Roszmászler után közli: *Sz. A.*

A nagybányai és strimbulyi magy. kir. erdőhivatalok altiszti létszáma.

Az alábbiakban közöljük a nagybányai és strimbulyi m. k. erdőhivatalok altiszti személyzetének az 1873. évi augusztus hóban történt szervezés szerinti állományszerű kimutatását, magán-erdőbirtokosaink számára szolgáló azon tájékozásul, hogy a minden tekintetben takarékosan megállapított szervezés alkalmával minő altiszti személyzet alkalmazása ismertetett szükségesnek; mihez még csupán annyit jegyzünk meg, hogy mindkét erdőhivatal a kisebb kezelési teendőkkel bíró kincstári erdőhivatalokhoz tartozik, s hogy a nagybányai erdőhivatalnál egy erdőmester és négy kezelő-erdész 58.703 és a strimbulyi erdőhivatalnál egy erdőmester három kezelő-erdészszel 51.373 cat. hold erdőt kezelnek, s erre külön-külön a következőkben megjelölt altiszti személyzettel rendelkeznek.